

РЕШЕНИЕ

№ 4276

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в публично заседание на 29.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **461** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК във вр. с чл. 215 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу заповед № РД – 18 – 261/29.10.2012г на директор на Дирекция „Общински строителен контрол” при Н. Столична община. В жалбата не се излагат конкретни възражения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се прави общо искане за отмяната ѝ.

В съдебно заседание, С. Б. П. се явява лично, като заявява, че с договор за покупко-продажба от 2007г е продал процесния павилион, предмет на оспорваната заповед, на [фирма]. С нарочна писмена молба от 08.05.2013г прилага по делото копие от твърдения договор – л. 65 по делото. Съдът констатира, че видно от съдържанието на така представения договор, [фирма] на 08.03.2007г продава на [фирма], представлявано от М. П. свой собствен павилион, монтиран на [улица] пред пощата „О. купел” на ъгъла с [улица]. Договорът не е нотариално заверен, липсва достоверна дата; по делото няма данни същият да е представен в Столична община, като не са представени и писмени доказателства, от които да е видно, че към 2007г този павилион е включен в активите на Е.-то. Въпреки това, съдът е конституирал с нарочно определение и по писмена молба на [фирма] от 13.05.2013г – л. 58 по делото, дружеството като заинтересована страна в производството по делото с цел охраняване на претендираните от него права. За [фирма] в съдебно заседание се явява Методи В. Б., който представя Удостоверение за актуално състояние на дружеството, от което обаче не е видно същият да има каквото ѝ да бил вписано в

Търговския регистър към Агенцията по вписванията качеството по отношение на това дружество. Представените писмени доказателства са приети като входиращи с молбата на П. /управител на дружеството/, като към тях се представя и писмен договор с нотариална заверка на подписите за прехвърляне на дружествени дялове, нотариално заверен на 27.07.2012г, видно от текста на който: - М. К. /П./ продава на Методи В. Б. 50 дружествени дяла от капитала на [фирма]. Не са представени и липсват данни обаче и към последното съдебно заседание по делото, същият договор да е вписан в Агенцията по вписванията, поради което и стои въпроса за действието му по отношение на третите лица. От името на заинтересованата страна [фирма] се изразява становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се твърди, че дружеството разполага с всички необходими документи за поставяне на павилиона.

Ответникът по оспорването, директор на Дирекция „Общински строителен контрол” при СО взема становище за неоснователност на жалбата. Към писмо от 11.01.2013г се прилага писмено становище, в което се развиват подробни съображения за валидност и законосъобразност на издадения административен акт. Според ответника, предвид законоустановеното в § 1, ал. 3 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията /ЗУТ/ правомощие на Кмета на общината да предоставя свои функции по този закон на заместниците си, на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската /районната/ администрация/, със Заповед № РД-09-178 от 19.03.2012г. на Кмета на Столична община, приложена към административната преписка, на Директора на Дирекция "Общински строителен контрол"- СО, в раздел II, т. 2 от административния акт са делегирани функции да издава заповеди за премахване на обектите по чл. 56, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 от ЗУТ на основание чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ. В тази насока се твърди, че административният орган, издал обжалваната заповед, е действал при условията на валидно упълномощаване и в границите на предоставената му компетентност, предвид факта, че валидността на упълномощаването произтича от правата на Кмета на Столична община по силата на § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ. Ответникът претендира, че обжалваният административен акт съдържа всички законоустановени в чл. 59, ал.2 от АПК реквизити. Според него, при спазване на законоустановената процедура, адресатът на акта е своевременно уведомен за образуваното административно производство, като със съставения Констативен акт № 0817-593/28.09.2012г. от длъжностни лица по чл. 223 от ЗУТ по реда на чл. 57а, ал.2 от ЗУТ е започнало производството по чл.57а от закона за премахване на поставения обект. Твърди, че в чл.56 от ЗУТ са изброени преместваемите обекти, като изрично са посочени "павилиони". Според констатацията на комисията отразена в констативния акт, се касае за незаконно поставен павилион, разположен в имот - общинска собственост. Размерите на преместваемия обект са 2.20/3.15/2.40м. Обектът се намира на тротоара пред пощата на спирка "О. купел", кв.257, м. "П. - Б.", с административен адрес: [населено място], [улица], видно от приложената към констативния акт ситуация. Според ответника, в настоящия случай е налице поставяне на преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал.1 от ЗУТ от [фирма], а именно: преместваемо съоръжение "Павилион", поставен на тротоара пред пощата на спирка "О. купел", кв.257, м. "П. - Б.", с административен адрес: [населено място], [улица], в нарушение на изискванията на чл.57а, ал.1, т.2 от ЗУТ и Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната

дейност на територията на Столична община (заглавие изменено с Решение № 1 по Протокол № 29 от 15.01.2009 на Столичния общински съвет). Твърди, че в момента на съставяне на констативния акт от служители на районната администрация по чл. 223 от ЗУТ, са представени разрешение за строеж № 431 от 31.08.2005г., във връзка с чл.56, ал.2 от ЗУТ, одобрен проект от 29.08.2005г. вписан в разрешението за строеж от правоимащия административен орган и писмен договор за наем за заетата от преместваемия обект площ № 006/2005 от 27.01.2005г., за срок от три години. Приема се, че безспорно се касае за обект, поставен върху имот общинска собственост, без изричното писмено съгласие на собственика на имота и договор за наем, съгласно чл. 56, ал.5 от ЗУТ, като се твърди, че към момента на издаването на обжалваната заповед жалбоподателя не притежава изискуемото по закон разрешение за поставяне, както и договор за наем със собственика на имота. Според ответника са налице визираните в чл. 57а, ал.1, т.2 от ЗУТ предпоставки за премахване на процесния обект.

СГП, уредомена за производството по делото, не прави искане за конституиране като страна в производството и не взема становище по съществото на спора.

АССГ в настоящия съдебен състав, при извършена служебна проверка за допустимост на оспорването, приема жалбата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Предмет на контрол за законосъобразност в настоящото производство е заповед № РД – 18 – 261/29.10.2012г, подписана от директор на Дирекция „Общински строителен контрол” при СО, с която се нарежда на [фирма] да премахне незаконосъобразно поставено преместваемо съоръжение „павилион”, поставен на тротоара пред пощата на спирка О.

купел, кв.257, м. "П. - Б.", с административен адрес: [населено място], бул. "Ц. Б. III" № 187. Липсват данни за датата на връчване на заповедта на ЕТ, като последният е адресат на заповедта и като такъв е активно процесуално легитимиран да я оспорва. Заповедта е издадена на основание чл. 57а, ал.1, т.2, ал.3, ал.6 и ал.7 от ЗУТ, във връзка с чл.56 от ЗУТ, във връзка с чл.80 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/ и правомощията по ЗУТ, предоставени на директор на Д"О." при СО със Заповед №РД-09-178/19.03.2012г. на Кмета на Столична община за премахване на незаконосъобразно поставени преместваеми обекти. Същата заповед има характер на индивидуален административен акт по чл. 214 от ЗУТ и подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред АССГ на основание чл. 215 от ЗУТ.

При извършена преценка и след анализ на събраните по делото доказателства, както и като взе предвид становищата на конституираните страни, АССГ приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Обжалваната заповед е валиден административен акт, издаден от компетентен орган във валидна писмена форма. § 1, ал. 3 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията /ЗУТ/ дава правомощие на Кмета на общината да предоставя свои функции по този закон на заместниците си, на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската /районната/ администрация/. Касае се за законово предвидена възможност за делегиране на права. На л. 18 по делото е представена Заповед № РД-09-178 от 19.03.2012г. на Кмета на Столична община, видно от текста на която, на Директора на Дирекция "Общински строителен контрол"- СО, в раздел II, т. 2 от административния акт са делегирани функции да издава заповеди за премахване на обектите по чл. 56, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 от ЗУТ на основание чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ. Предвид горното, се установява, че административният орган, издал обжалваната заповед, е действал при условията и в рамките на делегираната компетентност. Оспорваната заповед е във валидна писмена форма, изведена през деловодната система на администрацията при органа, който я е подписал.

При извършена проверка за издаване на оспорвания акт при спазване на законово регламентирана процедура и в съответствие с разпоредбите на материалния закон, АССГ констатира и установи следното от фактическа и правна страна:

Във връзка с правомощията им по чл.223 от ЗУТ, длъжностни лица от район „В.“ са извършили проверка на място и по документи на преместваем обект по смисъла на чл.56, ал.1 от ЗУТ, а именно: „Павилион", поставен на тротоара пред пощата на спирка О. купел, кв.257, м. "П. - Б.", с административен адрес: [населено място], [улица]. Жалбоподателят не спора вида и характера на обекта – преместваемо съоръжение по смисъла на чл. 56 от ЗУТ. Същият е индивидуализиран при извършената на място проверка както следва /като съществуването му на място и индивидуализираните характеристики не се оспорват от жалбоподателя/: Поставеният преместваем обект представлява павилион с размери в план 2.20м. на 3.15м., височина 2.40м. П. е захранен с ел. енергия. Както в съставения протокол от проверка на място, така и в обжалваната заповед е посочено, че обектът е собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район "К. село", ул. М., [жилищен адрес] представлявано от управителя С. Б. П., който е и жалбоподател в настоящото производство. По делото беше представен – л. 65, писмен договор от 08.03.2007г за продажба на този павилион от ЕТ на конституираната заинтересована страна [фирма], като това обстоятелство не е вписано в съставения констативен протокол от проверка на място и оспорената заповед. Според съда обаче, същото не представлява порок на оспорваната заповед, тъй като по делото липсват данни същият договор да е представен пред СО като собственик на земята. На л. 66 по делото е представена входирана молба от [фирма] до кмета на район В., СО с искане за продължаване на срока за ползване на павилиона, но тази молба е с дата 08.05.2013г, след издаване на оспорваната заповед и съдът не може да направи извод, че преди издаване на заповедта за премахване на павилиона, СО е била уведомена за извършеното прехвърляне, което не е обявено на третите лица чрез вписване в

Търговския регистър или по друг начин – чрез уведомяване на собственика на земята. Ето защо, АССГ приема, че дори и да е извършено такова прехвърляне към 08.03.2007г, /договорът за прехвърляне е без достоверна дата/, то същото не може да се противопостави на собственика на земята, тъй като липсват данни същият да е надлежно уведомен или това обстоятелство да е разгласено чрез надлежното му вписване. Напротив – част от административната преписка е писмо – л. 29 по делото с дата 23.10.2012г, от което е видно, че и към тази дата в СО, район В. е имало данни за собственик на павилиона единствено за [фирма], като именно на ЕТ към тази дата е изпратено писмо, с което същият се уведомява за предстояща процедура по премахване на павилиона поради изтичане на срока на договора за наем от 2005г. Имотът, върху който е поставено преместваемото съоръжение е общинска собственост, като това обстоятелство не се оспорва и не се оборва от жалбоподателя.

За да обосноват законосъобразно поставяне на павилиона, жалбоподателят и заинтересованата страна са представили, че за разполагането на преместваемия обект е издадено разрешение за строеж № 431 от 31.08.2005г., във връзка с чл.56, ал.2 от ЗУТ, одобрен проект от 29.08.2005г. вписан в разрешението за строеж от правоимащия административен орган, съгласно чл.56, ал.2 от ЗУТ, писмен договор за наем за заетата от преместваемия обект площ, с изтекъл срок на 27.01.2008г., видно от договор № 006/2005 от 27.01.2005г.

По отношение на представения договор за наем – л. 78 по делото: На първо място следва да се отбележи, че същият е сключен между СО, район В. и [фирма]. По делото липсва договор за наем между СО и заинтересованата страна – [фирма]. Представената молба от 08.05.2013г – л. 66 по делото до кмета на СО район В. е след датата на издаване на оспорваната заповед, като със същата се иска удължава на срок на договор за наем, какъвто със страни това Е. и кмета на общината липсва, за да бъде удължаван. Ако се касае до договора, подписан с ЕТ, то същият е със срок до 27.01.2008, като видно от писмо на л. 29 по делото ЕТ е уведомен за прекратения договор поради изтичане на срока на същия и ЕТ е поканен да демонтира павилиона, тъй като продължава да стои върху общинска земя на отпаднало основание.

Ето защо, съдът споделя извода на ответника, че павилионът е монтиран върху терен общинска собственост, като към датата на издаване на обжалваната заповед за същия няма валиден и действащ договор за наем, съгласно чл. 56, ал.5 от ЗУТ. Последната разпоредба изисква писмена форма за обективизиране на съгласие на общината да предоставя общинска земя за поставяне на преместваеми съоръжения.

Установените обстоятелства са отразени в съставения от длъжностните лица на районната администрация, съгласно чл.57а, ал.2 от ЗУТ Констативен акт № 0817-593/28.09.2012г., с който е образувано административно производство по чл.57а, ал.3 от ЗУТ за налагане на принудителна мярка по чл.57а, ал.1 от ЗУТ. Констатацията е извършена при проверка на място в отсъствие на собственика на павилиона, но това не се отразява на законосъобразността на заповедта, тъй като правото на защита на същите лица се реализира чрез настоящото производство. Предвид обстоятелството,

че собственикът на обекта не е намерен, съобщението за съставения констативен акт е поставено на видно място върху обекта и на определеното за това място в сградата на района, съгласно параграф 4 от ДР на ЗУТ, видно от съставените служебни бележки № 01 и 02 от 28.09.2012г. Възражения по съставения Констативен акт в законоустановения 3 /три/ дневен срок не са постъпили, видно от съставения Констативен протокол от 08.10.2012г.

Оспорваната заповед на директор на дирекция „Общински строителен контрол“, при СО е издадена на основание чл.57а, ал.1, т.2, ал.3, ал.6 и ал.7 от ЗУТ, във връзка с чл.56 от ЗУТ, във връзка с чл.80 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДЕРДТСО/ и правомощията по ЗУТ, предоставени със Заповед №РД-09-178/19.03.2012г. на Кмета на Столична община за премахване на незаконосъобразно поставени преместваеми обекти. Изписаните правни разпоредби са относими към изписаната фактическа обстановка. Съгласно чл. 57а ал.1 т.2 от ЗУТ, преместваемите съоръжения по чл. 56 от ЗУТ се премахват, когато са поставени в чужд имот без правно основание или правното основание за издаване на разрешението за поставяне е отпаднало. Правното основание за поставяне на павилиона е подписания с общината договор за наем от 2005г с ЕТ. Същият е изтекъл към 2008г, а и няма данни такъв да е подписан с [фирма]. Ето защо, съдът не споделя възражението в насока, че следва да се цени подписания договор за наем от 2005г. Към датата на издаване на оспорваната заповед за премахване на съоръжението, липсва валиден и действащ договор за наем с общината за отдаване под наем на земята - общинска собственост, върху която се разполага павилиона, поради което е налице и отпаднало основание /договор с изтекъл срок/ за ситуирането на процесния павилион върху 6 кв.м. общинска земя.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че оспорваната заповед е валиден и законосъобразен административен акт, постановен при спазване на законово регламентираната процедура и при правилно прилагане на материалния закон. Същият е постановен и в съответствие с целта на закона, който постановява премахване на преместваеми съоръжения при липса на правно основание или при отпаднало основание за поставянето им.

Предвид гореизложеното, жалбата на ЕТ следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Предвид изхода на делото, на ответника се дължат разноски в размер на 150лв юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма] срещу заповед № РД – 18 – 261/29.10.2012г на директор на Дирекция „Общински строителен контрол“ при Н. Столична община.

ОСЪЖДА [фирма] ДА ЗАПЛАТИ НА Столична община разноски по делото в

размер на 150лв.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото за сведение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: